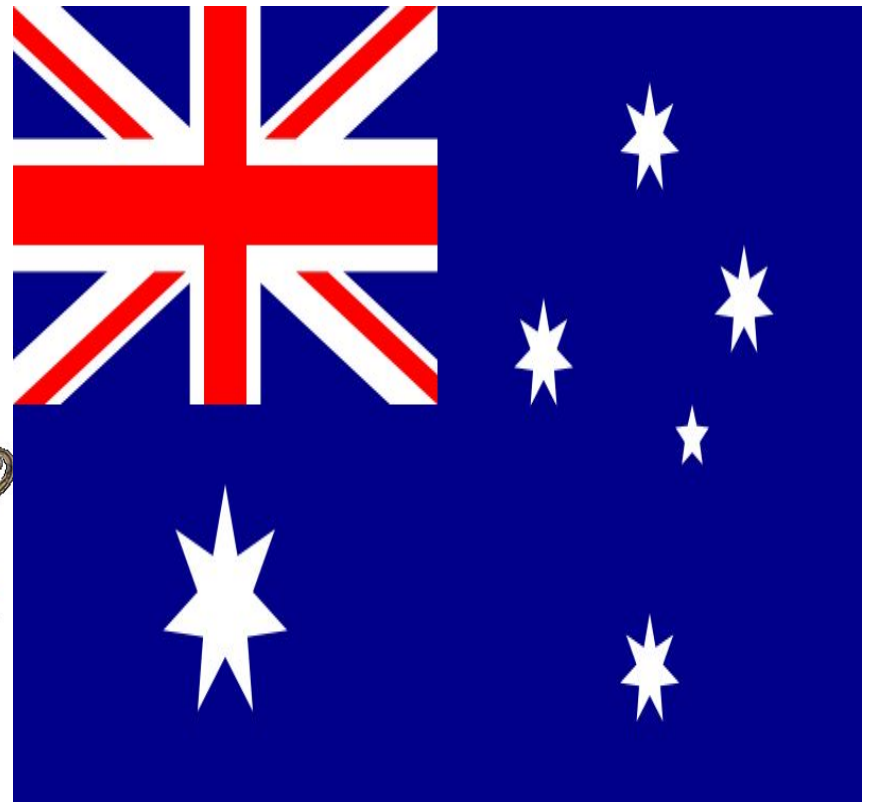

ПРИРОДНІ ЗОНИ АВСТРАЛІЇ

Герб та прапор Австралії

Характеристика Австралії

Тасманія утворює Австралійський Союз. На півночі омивається морями Тимор, Арафурським і протокою Торреса, на сході – Кораловим і Тасмановим морями, на півдні – протокою Басса і Індійським океаном, на заході – Індійським океаном. Союзу належать також острови Картъє, Ашмор, острів Різдва, Кокосові острови, острови Херд, Макдональд, Норфолк. За площею вона стоїть на шосто́му місці в світі, за кількістю населення – вона серед невеликих країн, а за його густиною (2 чоловіка на 1 км кв) – на одному з останніх місць.

Площа Австралії становить 7,7 млн. км. кв. Крайні точки: північна-мис Йорк-11° пв. ш.; 142° сх. д. Південна мис-Південно-Східний -39 Пд. ш.; 146° сх. д. Західна - Мис - Стіп - Пойнт - 26° пд. ш. - 113° сх. д. Східна - Мис - Байрон - 28° пд. ш.; 153° схід.

Протяжність за паралеллю - 26° пд. ш. становить - 4000 км.

Протяжність за меридіаном - 142° сх. д. становить - 3108 км.

Відкрив Австралію Вільям Янсон у 1606 році.

Внутрішні води:

Річки-Дарлінг, Мурей.

Озера - Ейр.

Геологічний розвиток і рельєф Австралії

В основі материка лежить давня австралійська платформа. На сході материка з півночі на південь простягнувся Великий Вододільний хребет. Материк забезпечений корисними копалинами. Клімат - посушливий, сухий, жаркий. Середні температури взимку +10°, влітку +30°. Опадів випадає в 5 раз менше ніж в Африці. Австралія розташована в субекваторіальному, тропічному, субтропічному і помірному поясі.

Казуарина — рід рослин родини казуаринових.
Однодомні дерева до 30 м заввишки та кущі з
пониклими гілками

КАЗУАРИНА

ШИШКА КАЗУАРИНИ

Дерево подібна папороть

Деревоподібні папороті — група великих папоротей, що формують деревоподібний стовбур. Більший чи менший стовбур, який піднімає листя над землею, формують біля тисячі видів порядку Filicales (більшість з яких раніше класифікувалися до порядку Cyatheales), ці папороті можуть називатися деревоподібними в широкому розумінні слова. Проте з сучасних папоротей лише представники родин ціатеїних (Cyatheaceae) і дісконієвих (Dicksoniaceae) формально називаються деревоподібними. Деревоподібні папороті ростуть в тропічних та субтропічних районах, включаючи помірні дощові ліси Австралії, Нової Зеландії, Малайзії та інших груп островів. Деякі роди поширені далі, наприклад *Culcita* росте в південній Європі.

Коала

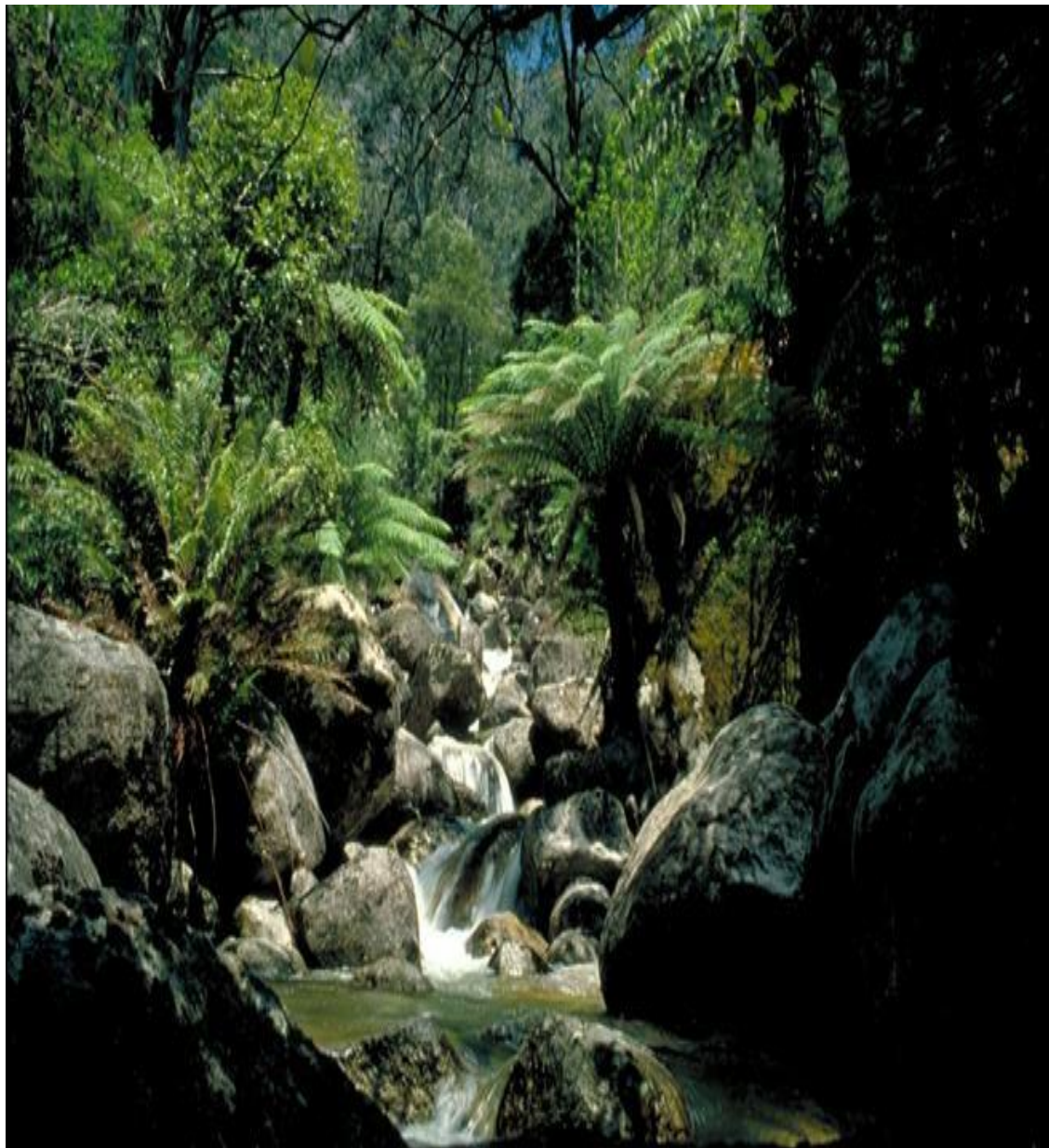
Коала — невелика тварина зі збитим тілом: довжина тіла становить 60—82 см; маса від 5 до 16 кг. Хвіст дуже короткий, ззовні непомітний. Голова велика та широка, зі сплюснутим «обличчям». Вуха великі, з коловидними кінчиками, покриті хутром. Очі маленькі. Ніс без волосся, чорний. На морді знаходяться мішки.

Коали мешкають на східному узбережжі Австралії, від Аделаїди до самого краю півострова Кейп Йорк, та в глибину континента настільки, наскільки вистачає опадів для існування лісів. Коали в штаті Південна Австралія були знищені напротязі 20-го сторіччя. Проте зараз цей штат заселений коалами зі штату Вікторія.

Вологий і перемінно – вологий ліс

Вологі і перемінно – вологі ліси займають північну і північно – східну частини материка, відносно невелика за площею. Там поширені родючі червоні фералітні ґрунти. В лісах ростуть евкаліпти, пальми, фікуси, деревоподібні папороті. Стовбури дерев оповиті ліанами.

Евкалипт

евкалипт є різноманітний рід від цвітіння дерев (і кілька кущів) в Мірил сім'ї, миртових . Члени роду переважають дерево флори Австралії . Є більш ніж 700 видів евкалипта, в основному з Австралії, і дуже невелика кількість знаходяться в прилеглих районах з -Нової Гвінеї і Індонезії і один як далеко на північ Філіппінського архіпелагу і Тайвань . Тільки 15 видів зустрічаються за межами Австралії, і тільки 9 не зустрічаються в Австралії. Видів евкалипта вирощують по всьому тропіках і субтропіках в тому числі Америки , Європи , Африки , Середземномор'я , Близького Сходу , Китай і Індійський субконтинент .

Евкалипт є одним з трьох подібних пологів , які зазвичай називають " евкалипти " , іншими є Колумбія і Ангофора . Багато хто, але далеко не всі, як відомо, як смола дерев, оскільки багато видів виділяють рясний сік з будь-якої перерви в кору (наприклад, Скрібблі Гам). Родова назва походить від грецького слова *eu* (ЄС), що означає "добре", , що означає також "покриті", яка посилається на кришечки від чашечки , що спочатку приховує квітка

Савани і рідколісся

Зона саван і рідколісся розташована в трьох кліматичних поясах. У цій зоні утворилися червоні і червонобурі ґрунти. Тут замість баобабів, як в Африці, переважають різного виду евкаліпти, акації, пляшкові дерева, що ростуть на червоних і коричневих ґрунтах. Савани й рідколісся – природна зона, де живе переважна більшість тварин материка.

Тут замість баобабів, як в Африці, переважають різного виду евкаліпти, акації, пляшкові дерева, що ростуть на червоних і коричневих ґрунтах. Савани й рідколісся – природна зона, де живе переважна більшість тварин материка.

Деревоподібн а папороть

В Австралії часто зустрічається пляшкове дерево. Ця рослина дуже добре пристосоване до спеки, посухи та безводдя. Здалеку воно схоже на гігантську пляшку. У стовбурі накопичується волога, що витрачаються в посуху.

Акація

Акація є родом з чагарників і саван, дерева належать під родини Mimosoideae сімейства бобових, вперше описаний в Африці від шведського ботаніка Карла Ліннея в 1773 році. Багато хто не-австралійського виду, як правило, колючі, в той час як більшість австралійських акацій немає. Вони під - підшипник, з SAP і листя зазвичай підшипник велику кількість дубильних речовин і конденсованих дубильних речовин, які історично у багатьох видів знайшли застосування в якості лікарських засобів та консервантів.

Райський птах

Зона пустель і напівпустель

- Зона пустель і напівпустель займає величезні простори внутрішніх частин материка. Там лежать Велика Піщана пустеля та Велика пустеля Вікторія, назви яких вже свідчать про їхні розміри. Випалену сонцем поверхню вкривають червонуваті піски або розсипища каміння. Такого забарвлення їм надають сполуки заліза, що містяться в породах. Бурі та сіро-бурі ґрунти сформувалися тільки де-не-де. У зниженнях проступають плями солончаків. Рослинність дуже бідна і розріджена. На безплідних рівнинах лише подекуди ростуть кущики лободи, чахлі колючі чагарникові акації та кволі карликові евкаліпти. На сипучих пісках оселяється тільки спиніфекс – кулеподібний злак, типова рослина пустель. Зелені немає, під безжалісним сонцем навіть рослини стають рудуватими. На відміну від пустель Африки, в Австралії немає оазисів, але австралійська пустеля не виглядає такою неживою, як, наприклад, Сахара (мал.). У напівпустелях утворюються

Вомбати

Вомбати — родина сумчастих ссавців в Австралії та Тасманії. Вомбати живуть у норах. Зовнішній вигляд дещо нагадує суміш kota з ведмедем, довжиною до одного метра. На відміну від інших ссавців, сумка вомбата розкривається назад, що захищає її від ґрунту, коли вомбат пересувається під землею. Сплячий вомбат в Австралії. Зверніть увагу на стопи Ця тварина відрізняється сповільненим метаболізмом — з'їдена трава може перетравлюватися до 14 діб. Попри це, вони дуже сильні та можуть розвивати швидкість до 40 кілометрів на годину та підтримувати її довше ніж хвилину. Така швидкість ще дивніша, оскільки вомбат ступає на повну ступню, а не лише на п'ятку чи окремі пальці, як інші чотириногі тварини.

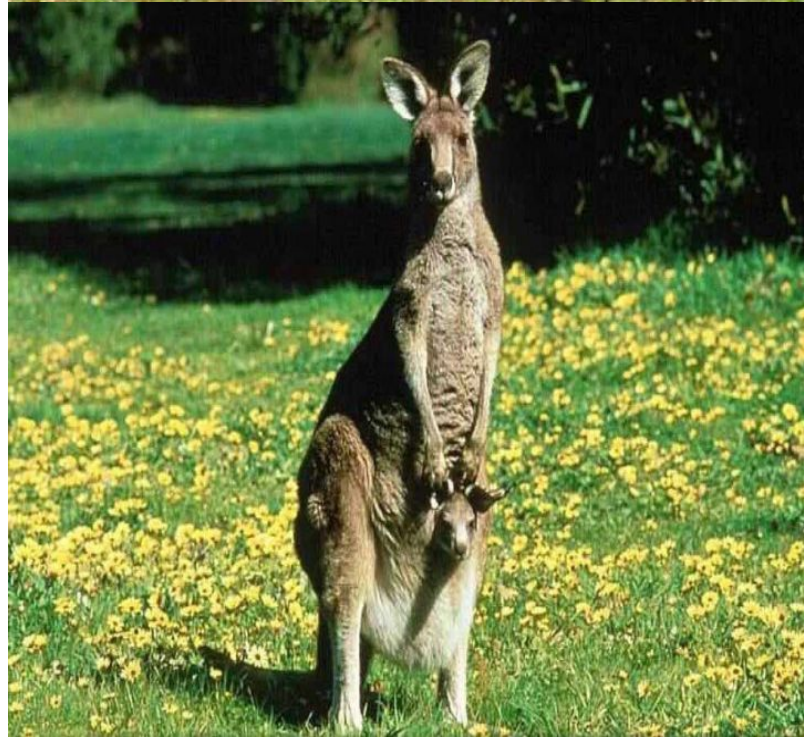

[Увеличить](#)

Кенгуру

Кенгуру вважається «національною твариною», він зображений на державному гербі Австралії. Серед них є карликові кенгуру-валлабі заввишки 30 см і 2-метрові велетні руді кенгуру. Вони прекрасні бігуни, вірніше стрибуни. Цьому слугують короткі передні й довгі задні лапи та чималий важкий хвіст. Довжина стрибків сягає 9 м. Деякі кенгуру живуть у лісах, інші віддають перевагу відкритим просторам, деревні види вміють лазити по деревах.

Єхидна

Тільки в Австралії водяться єхидна і качкодзьоб – тварини, які відкладають яйця, як птахи, а вигодовують дитинчат молоком, як ссавці. Єхидна нагадує їжака з 8-сантиметровими голками, але на відміну від нього має довгий дзьоб, за допомогою якого поїдає мурашок. Качкодзьоб такий незвичайний, що видається зібраним із частин різних тварин: тіло, як у щеняти; перетинки між пальцями ніг і дзьоб, як у качки; хвіст, як у бобра. На довершення, задні лапи мають шпори, як у півня. Качкодзьоб добре плаває, вишуковуючи дзьобом черв'яків і слимаків у водоймах. Живе у глибоких норах, влаштовуючи вхід тісним. Протискуючись у нього, тварина віджимає воду з шубки і до гнізда добирається майже сухою. Єдиним великим хижаком Австралії на суходолі є дикий собака динго – здичавілий нащадок свійської собаки, яка була завезена ще у стародавні часи з Азії.

Лірохвіст

Зона вічнозелених твердолистих лісів і чагарників

Ця зона займає невеликі площі на південному заході й південному сході материка. Там на бурих і червоно – жовтих фералітних ґрунтах на берегових рівнинах ростуть евкаліптові ліси.

Евкалиптові ліси

Евкалиптові ліси, поширені в Австралії, частково в Тасманії і Індонезії, утворені різними видами евкаліпта . Завдяки вертикально розташованому листю під деревну запону проникає означає. к-ть (кількість) світла і утворюється добре виражений трав'яний, а часто і чагарниковий яруси. Е. л. найбільш поширені в умовах субтропічного (з приуроченністю атмосферних опадів до зими) клімату. Висота і повнота древостоя знижуються у міру збільшення посушливості клімату. У вологіших районах (кількість атмосферних опадів св. 1250 мм в рік) на Ю.-З.(південний захід) Австралії зустрічаються Е. л. з *Eucalyptus diversicolor* – світлі насадження з середньою висотою деревного ярусу 60 – 75 м-коду ; у східних, посушливіших районах (кількість атмосферних опадів 625 – 1250 мм в рік) переважають низькорослі (в середньому 15 – 20 м-код) Е. л. з *Eu. marginata* з добре розвиненим чагарниковим і трав'яним ярусами (характерна присутність комахоїдних рослин). В глибині континенту (атмосферних опадів 500 – 625 мм) – розріджені ліси з *Eu. pedunculata* ssp. *wando*. У посушливих областях представлені низькорослі чагарникові евкаліптові савани («маллі»).